

[Formanden]

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Flygaard (DR):

Det første spørgsmål, jeg vil berøre, er et spørgsmål til regeringen omkring regeringens pengepolitik, nærmere betegnet spørgsmålet omkring udlånsloftet. Jeg vil gerne spørge regeringen, om den har overvejelser med hensyn til at hæve eller ophæve udlånsloftet. Det er retsforbundets opfattelse, at virkningen af dette udlånsloft er forholdsvis begrænset. Det er vores opfattelse, at virkningen først og fremmest består i, at man flytter nogle pengemæssige aktiviteter fra det organiserede over til det uorganiserede pengemarked. Det mener vi egentlig ikke kan være ønskeligt, men det er måske rent faktisk i overensstemmelse med regeringens økonomiske politik i den forstand, at man tilsigter fortsat at opretholde et højt renteniveau, for man må selvfølgelig nok sige, at overflytningen fra det organiserede til det uorganiserede pengemarked alt andet lige trækker i denne retning.

Dernæst har jeg et par bemærkninger til et af de synspunkter, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Camre, fremførte. Det var spørgsmålet omkring bankernes overskud. Jeg er slet ikke uenig med hr. Camre i, at der er tale om ganske betydelige overskud, men man kunne måske foretage en vis analyse af, hvorpå dette overskud beror. Hvem er det, der har drevet renten op? Er det bankerne selv, der skal have skylden for, at renteniveauet i dag ligger så højt, som tilfældet er? Jeg skal gerne medgive, at der vel ikke kan gives et enkelt svar på det rejste spørgsmål, men man kan da i hvert fald godt pege på, at statspapirernes forrentning i rigeligt omfang yder deres bidrag til at holde renteniveauet oppe. På denne baggrund kan det nok ikke forekomme helt rimeligt at bebrejde bankerne deres overskud. Man kunne måske i højere grad sige, at bankernes overskud er et produkt af regeringens økonomiske politik, men det er næppe en konstatering, som hr. Camre sådan ligefrem vil fremhæve eller ønske ført frem.

Finansministeren (Heinesen):

Hr. Glensgård hæftede sig i sit indlæg ved det stigende underskud på statsbudgettet. Jeg skal helt forbigå hr. Glensgårds maleriske beskrivelser og blot sige, at hr. Glensgård jo udmærket ved, at der er tale om en følge af den økonomiske krise, af den økonomiske afmatning, som betyder, at vi både får større udgifter f. eks. til arbejdsløshedsunderstøttelse og får mindre indtægter, end vi ellers ville have, ligesom en økonomisk afmatning nødvendigvis foranstaltninger til fremme af den økonomiske aktivitet. Hr. Glensgård ved jo også udmærket, at det ikke er noget, der er specielt for Danmark, men det er noget, der gælder for praktisk taget alle industrialiserede lande, at de har været igennem en sådan udvikling i disse år med stigende underskud på de offentlige budgetter.

Hr. Glensgård er jo fortalere for det balancerede budget. Det er jeg meget taknemlig over at der ikke er andre i denne sal end hr. Glensgård og hans parti der er, for der er naturligvis ingen tvivl om, at et balanceret budget fører til en drastisk forøgelse af arbejdsløsheden og fører store sociale ulykker med sig, og det ville også være blevet resultatet, hvis vi havde fulgt fremskridtspartiets recept til bekæmpelse af den økonomiske krise.

Jeg vil sige, vel er vore økonomiske problemer store, og vel er vanskelighederne på arbejdsmarkedet, herunder vanskelighederne på det offentlige arbejdsmarked, store, men de er for intet at regne sammenlignet med det kaos, som vil blive resultatet af hr. Glensgårds og hr. Askjær Jørgensens politik.

Hr. Askjær Jørgensen havde efter min mening et meget bemærkelsesværdigt indlæg. Han ville for det første gerne have afskaffet hele arbejdsløsheden i den private sektor, og det tror jeg vi er mange der gerne ville. Men derudover sagde hr. Askjær Jørgensen, at der også yderligere skulle afskediges fra den offentlige sektor, ikke, som vi hidtil har troet, og som fremskridtspartiet nærmest har sagt var for meget, 100.000, men nu skulle det være mellem 100.000 og 200.000, der skulle afskediges fra den offentlige sektor og derefter beskæftiges i konkurrenceerhvervene. Det vil altså sige en nybeskæftigelse i konkurrenceerhvervene af størrelsesordenen 300.000-400.000, sådan måtte jeg forstå hr. Askjær Jørgensen. Jeg forstår på nikket, at det er en bekræftelse.